Dosar nr. 2c-207/2026
2-26010487-12-2c-29012026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Mihaela Scripliuc examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate" împotriva Asociației Proprietarilor din Condominiu A0140-0123 cu privire la încasarea datoriei, a penalităților şi a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 29 ianuarie 2026, ÎM Regia „Autosalubritate" a depus cerere de chemare în judecată împotriva APC A0140-0123 cu privire la încasarea datoriei, a penalităților şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 26 mai 2017, între ÎM Regia „Autosalubritate" și APLP nr. 54/267 a fost încheiat contractul nr.912/1307, privind transportarea deșeurilor menajere solide, iar ulterior, la 31 decembrie 2024, a fost încheiat contractul cu APC A0140-0123.

A relatat că, conform clauzelor contractuale părțile și-au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractuale.

Respectiv pârâta, a neglijat respectarea obligației privind achitarea lunară (pct.4.2.8 din ambele contracte) pentru serviciile prestate, acumulând conform actului de verificare datorii în mărime de 3800,00 lei.

Astfel, pentru executarea extrajudiciară a obligațiilor de plată, reclamanta a efectuat acțiuni de aducere la cunoștința pârâtei despre necesitatea achitării integrale a datoriilor contractuale, a telefonat, a expediat notificarea de plată la adresa indicată în contract, însă toate acțiunile întreprinse n-au determinat-o să își onoreze obligația de plată.

Potrivit art. 776 din Codul civil obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 858 alin. (l) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

A specificat că, încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar o obligațiune legală a prestatorului de serviciu, dar și a consumatorului.

Având în vedere specificul serviciilor de salubrizare ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul localității, se atestă că consumatorii nu pot invoca ca motiv de neachitare a acestui serviciu lipsa probelor de prestare a acestuia sau refuzul de

a i se presta serviciul dat.

A comunicat că, la exigențele minimale pentru locuințe se referă inclusiv, potrivit art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, și evacuarea controlată a reziduurilor menajere.

În mod normal, se prezumă că persoana produce deșeuri menajere pe teritoriul localității, iar noțiunea de salubrizare întrunește totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitare a deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

Astfel, pârâta a neglijat respectarea pct.4.2.8 din contract, fiind conștientă despre responsabilitățile contractuale pe care și le-a asumat.

A explicat că, în urma neachitării datoriilor contractuale, din cauza comportamentului de rea-credință, ce contravine clauzelor contractuale, conform pct. 5.1. din ambele contracte, beneficiarul urmează să achite penalitate în mărime de 0,1 % de la suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, respectiv mărimea penalității, conform actului de verificare pe perioada 01 septembrie 2019-31 ianuarie 2026, constituie 7474,43 lei.

În acest sens solicită, admiterea acțiunii, încasarea datoriei de bază în mărime de 3800, 00 lei, a penalității în sumă de 7474, 43 lei, a taxei de stat în sumă de 598, 93 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 februarie 2026 a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Regia „Autosalubritate” (f.d.37-38).

La 02 februarie 2026 și 03 februarie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată copia încheierii nominalizate, iar pârâtei i-au fost expediate și copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate (f.d. 39-41).

La 02 martie 2026 pârâta APC A0140-0123 a depus referință împotriva cererii de chemare în judecată depusă de ÎM Regia „Autosalubritate”.

În motivarea referinței a indicat că, din conținutul acțiunii înaintate de reclamantă se deduce că aceasta solicită încasarea sumei de 3 800 lei cu titlu de datorie de bază și 7 474,43 lei cu titlu de penalități contractuale.

Cu referire la penalități, reclamantul își întemeiază pretenția pe copia Actului de verificare descifrat cu penalitate pentru perioada 01 septembrie 2019 – 31 ianuarie 2026.

Din conținutul actului de verificare respectiv, cât și în virtutea normelor juridice invocate supra, pârâta ajunge la concluzia că penalitățile contractuale au fost calculate începând cu data de 30 septembrie 2019, începând cu un sold de 1 997,18 lei (sumă care, de altfel, nu se întemeiază pe nici o factură-respectiv nu are temei faptic și juridic).

Respectiv, în mod succesiv, începând cu data de 30 septembrie 2019 până la data de 05 ianuarie 2026 reclamanta a calculat penalități în contul pârâtei. Din aceste considerente, reținând prevederile art. 391 și 395 Cod Civil, pârâta ajunge la concluzia ferma că toate penalitățile formulate până la data de 29 ianuarie 2023 (acțiunea a fost înaintată la 29 ianuarie 2026) urmează a fi respinse ca tardive.

Astfel, consideră că urmează a fi respinsă ca tardivă pretenția privind încasarea

sumei de 6115, 30 lei.

La fel a relatat, că reieșind din conținutul art. 953 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care o penalitate este considerată de instanța de judecată disproporționată în raport cu interesele atât a creditorului, cât și a debitorului aceasta poate fi redusă până la un cuantum care va fi valorificat de completul judiciar ca fiind proporțional și potrivit raporturilor juridice.

A explicat că, criteriul de proporționalitate, însă, deși este reglementat ca și concept în legislația Republicii Moldova, nu au fost stabilite criterii clare, lăsând această sarcină de apreciere pe seama instanțelor de judecată naționale - care la rândul lor urmează să aprecieze proporționalitatea penalității în raport cu circumstanțe specifice fiecărei spețe în particular.

Necătând la această împrejurare, jurisprudența uniformă a Curții de Supreme de Justiție s-a pronunțat la acest aspect nu o dată, cea mai recentă decizie a instanței supreme cu un obiect similar celui din prezent, constituind decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rac-269/22 din 30 iulie 2025.

Respectiv, pârâta conchide că în speță se atestă prezența unei penalități care se calculează zilnic ca procent din datoria restantă, fără un plafon sau alt mecanism de limitare. Mai mult ca atât, penalitatea nu este corelată nici cu durata întârzierii, nici cu prejudiciul real și efectiv suferit de creditor, devenind în esență o sancțiune punitivă exercitată de reclamant în raport cu pârât.

În aceste împrejurări, prin prisma faptului că penalitatea solicitată de reclamant constituie 197 % din datoria de bază, adică aproape dublul acesteia, ajunge la concluzia că această penalitate este, dincolo de orice dubiu, disproporțională în sensul art. 953 Cod Civil. Prin urmare, instanța de judecată urmează să facă uz de mecanismul pus la dispoziție de legiuitor și să reducă cuantumul penalității solicitate de reclamant.

Astfel, solicită pârâta respingerea pretenției privind încasarea penalității de 6115, 30 lei ca fiind tardivă în temeiul art. 391 din Codul civil, reducerea cuantumul penalității disproporționat în temeiul art. 953 din Codul civil, respingerea integrală a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată din contul reclamantei (f.d.44-65).

La 10 martie 2026 reclamanta ÎM Regia „Autosalubritate” a depus obiecții la referința depusă de pârât prin care a solicitat respingerea argumentelor pârâtei și admiterea integrală a acțiunii (f.d. 69-70)

La 30 martie 2026 APC A0140-0123 a depus replică la obiecțiile formulate de reclamantă (f.d.74-77).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22 aprilie 2026 s-a respins cererea cu privire la ridicarea excepției de tardivitate depusă de către APC A0140-0123 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Regia „Autosalubritate” împotriva APC A0140-0123 cu privire la încasarea datoriei, a penalităților și a cheltuielilor de judecată.

Examinând materialele cauzei, analizând argumentele invocate de către reclamantă, precum și cele invocate de către pârâtă în referință și ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare

în judecată depusă de ÎM Regia „Autosalubritate” din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data de 26 mai 2017, între ÎM Regia „Autosalubritate”, în calitate de prestator, și APLP nr.54/267 COOP, în calitate de beneficiar, a fost încheiat Contractul nr. 912/1307

Conform pct. 1.2 din contractul menționat reclamanta în calitate de prestator s-a obligat să îndeplinească servicii de transportare a deșeurilor menajerie solide în volum de 21.0 m^3 pe lună, iar potrivit pct. 3.3 din contract pârâtul în calitate de beneficiar s-a obligat să achite plata pentru serviciile indicate, în mărime de 705, 60 lei, până la data de 30 a fiecărei luni.

Potrivit pct. 9 din contract termenul funcționării contractului dat este de la 01 iunie 2017 până la 01 iunie 2018. În cazul lipsei propunerilor în scris a uneia din părți privind rezilierea contractului, termenul se prelungește anual în mod automat (f.d. 6-9).

Totodată s-a stabilit că ulterior la 31 decembrie 2024 între ÎM Regia „Autosalubritate”, în calitate de prestator, și APC A0140-0123, în calitate de beneficiar, a

fost încheiat Contractul nr. 912/1307 privind colectarea, sortarea, transportarea și depozitarea deșeurilor municipale (f.d.10-14).

Conform pct. 1.2 din contractul menționat reclamanta în calitate de prestator s-a obligat să presteze servicii de colectare, sortare, transportare și depozitare a deșeurilor municipale în volum de 18.50000 m^3 pe lună, iar potrivit pct. 3.3 din contract pârâtul în calitate de beneficiar s-a obligat să achite plata pentru serviciile indicate, în mărime de 1942, 50 lei, până la ultima zi a lunii următoare celei de gestiune.

Conform pct. 8.1 din contract, acesta intră în vigoare din momentul semnării de către ambele părți și este valabil pe un termen de 1 ani, iar conform art. 8.3 al contractului, în cazul lipsei propunerilor în scris a uneia din părți privind rezoluțiunea contractului, termenul de valabilitate se prelungește automat pentru fiecare an calendaristic.

Potrivit actului de verificare descifrat pentru perioada 01 septembrie 2019 – 31 ianuarie 2026, pe adresa str. Maria Dragan 2, rezultă că APC A0140-0123 înregistrează o datorie în mărime de 3800 lei și penalitate în sumă de 7474, 43 lei (f.d.15-25).

La 07 mai 2025 ÎM Regia „Autosalubritate” a expediat în adresa APC A0140-0123 o notificare de plată a datoriei contractuale, prin care solicită achitarea datoriei acumulate la acel moment, în termen de 5 zile din ziua recepționării notificării. (f.d.20)

Invocând că, pârâta a achitat parțial datoria, reclamanta s-a adresat în instanță cu prezenta acțiunea solicitând încasarea din contul pârâtei a datoriei în sumă de 3800 lei, a penalității în mărime de 7474, 43 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform articolului 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile.

Articolul 774 alin. (1) din Codul civil, stabilește că în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În corespundere cu articolul 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligență la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

Potrivit articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.852 alin (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1375 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită.

În corespundere cu art. 1376 din Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

În aceeași ordine de idei, art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr. 1402 din 24 octombrie 2002, prevede că persoanele fizice şi juridice care

beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Astfel, având în vedere că, APC A0140-0123 fără justificare nu își execută obligația de plată, pentru transportarea de deșeuri, în temeiul contractelor nr. 912/1307 din 26 iunie 2017 și nr. 912/1307 din 31 decembrie 2024, judecătorul consideră întemeiată pretenția creditorului ÎM Regia „Autosalubritate” de a solicita încasarea datoriei restante în mărime de 3800 lei.

Or, pîrîta nu şi-a onorat obligaţiunile în modul corespunzător şi cu buna credinţă, iar aceste condiţii sunt imperativ prevăzute la alin.(2), art. 858 Cod Civil, care stabileşte că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

La caz, este de menționat că, deși pârâta a depus referință nu a prezentat nici o probă din care ar rezulta că, nu a beneficiat de serviciile ÎM Regia „Autosalubritate” sau că ar fi achitat integral datoria, fapt ce atestă că a încălcat clauzele contractuale menționate.

Având în vedere că argumentele și probele reclamantei nu au fost combătute de pârât, rezultă că acestea sunt pertinente, astfel conform legislației fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale, iar instanța reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente ce confirmă concluziile referitoare la existența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei (art. 118 alin. (1), 121 Cod de procedură civilă).

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea penalității, judecătorul reține următoarele.

În conformitate cu art. 947, alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform pct.5.1 din contractele menționate, în caz de neachitare a contravalorii volumului transportat de deșeuri până la data limită indicată în contract, beneficiarul va plăti o penalitate în mărime de 0,1% de la suma datorată pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi după data limită de plată a facturii și până la data efectuării plății.

După cum rezultă din cererea de chemare în judecată, reclamanta pretinde încasarea de la pârâta APC A0140-0123 a unei penalități în mărime de 7474, 43 lei pentru perioada 01 septembrie 209-31 ianuarie 2026.

La caz, deși reclamanta solicită penalitatea în mărime de 7474, 43 lei, prezentând în acest sens actul de descifrare a datoriei și a penalității, judecătorul reține că pârâta nu a prezentat un calcul desfășurat al penalității din care ar rezulta cum a fost calculată aceasta și din ce sumă a fost calculată, or, din actul de descifrare nu rezultă acest lucru, fiind doar indicată perioada.

Respectiv, judecătorul menționează că, reclamanta pretinzând penalitatea în suma indicată nu a prezentat descifrarea acesteia, cum a fost calculată și din ce sumă a fost calculată.

În aceste circumstanțe, dat fiind faptul că reclamanta nu a prezentat un calcul detaliat al penalităților din care să fie cert din ce sumă au fost calculate, judecătorul ajunge la concluzia că pretenția reclamantei cu privire la încasarea penalităților este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În corespundere cu norma prevăzută la art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, reieșind din prevederile normelor menționate și având în vedere că acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, judecătorul consideră necesar de a încasa de la pârâtă cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune și anume taxa de stat în mărime de 250, 00 lei și taxa de timbru în mărime de 200, 00 lei.

Față de cele ce preced, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea înaintată de ÎM Regia „Autosalubritate” și de a încasa de la APC A0140-0123 datoria în sumă de 3800, 00 lei, cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în mărime de 250, 00 lei și pentru taxa de timbru în mărime de 200, 00 lei. În rest a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate” împotriva Asociației Proprietarilor din Condominiu A0140-0123 cu privire la încasarea datoriei, a penalităților şi a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Asociația Proprietarilor din Condominiu A0140-0123, IDNO 1003600071804 în beneficiul Întreprinderii Municipale Regie „Autosalubritate”, IDNO 1004600028447, datoria în sumă de 3800, 00 (trei mii opt sute, 00) lei, cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în sumă de 250, 00 (două sute cincizeci, 00) lei și pentru taxa de timbru în mărime de 200, 00 (două sute, 00) lei.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul **Mihaela Scripliuc**